

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Rotterdam

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 19/4813

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 20 april 2020 in de zaak tussen

eiseres,

V-nummer:

gemachtigde: mr. A. Agayev,

en

de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder,
gemachtigde: mr.

Procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2019 (het primaire besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) afgewezen.

Bij besluit van 3 juni 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eiseres heeft beroep ingesteld tegen het bestreden besluit.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 februari 2020. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens zijn verschenen echtgenoot van eiseres en
tolk.

Overwegingen

1. Eiseres beoogt verblijf bij haar minderjarige stiefzoon geboren op
te Rotterdam (referent). Referent is in het bezit van de Nederlandse
nationaliteit. Eiseres heeft bij haar aanvraag een beroep gedaan op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 mei 2017, ECLI:EU:C:2017:354 (arrest Chavez-Vilchez).
2. Bij primair besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid van de Vw afgewezen. Eiseres voldoet volgens verweerder niet aan de voorwaarden zoals neergelegd in paragraaf B10/2.2. van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc), nu niet is gebleken dan wel voldoende met stukken is aangetoond dat eiseres daadwerkelijke zorg- en opvoedingstaken verricht en sprake is van

een afhankelijkheidsverhouding tussen referent en eiseres.

3. Bij bestreden besluit heeft verweerder vastgesteld dat eiseres in bezwaar heeft aangetoond dat zij zorg- en opvoedingstaken verricht ten aanzien van referent. Eiseres voldoet derhalve aan de voorwaarde onder punt c van paragraaf B10/2.2. van de Vc. Verweerder handhaaft zijn standpunt dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarde onder punt d van paragraaf B10/2.2. van de Vc. Eiseres heeft in bezwaar namelijk niet aangetoond dat sprake is van een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen referent en eiseres, dat referent gedwongen zou zijn om samen met eiseres het grondgebied van de Europese Unie (EU) te verlaten indien aan eiseres niet een verblijfsdocument wordt verstrekt; aldus verweerder.

4. Voor de beoordeling is het volgende juridisch kader relevant.

4.1. Op grond van artikel 8, aanhef en onder e, van de Vw heeft de vreemdeling in Nederland uitsluitend rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan zolang deze onderdaan verblijf houdt op grond van een regeling krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) dan wel de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

Op grond van artikel 9, eerste lid, van de Vw verschaft verweerder aan de vreemdeling, die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder e, van de Vw een gemeenschapsonderdaan is als bedoeld in artikel 1 van de Vw, een document of schriftelijke verklaring waaruit het rechtmatig verblijf blijkt.

4.2. Uit het arrest Chavez-Vilchez volgt dat artikel 20 van het VWEU zich verzet tegen nationale maatregelen die tot gevolg hebben dat EU-burgers het effectieve genot wordt ontzegd van de belangrijkste aan hun status van EU-burger ontleende rechten. Een dergelijke situatie ontstaat wanneer een staatsburger van een derde staat het recht wordt ontzegd te verblijven in een lidstaat waar zijn minderjarige kinderen, die staatsburger zijn van die lidstaat en te zijnen laste komen, verblijven. Uit de rechtsoverwegingen 75 tot en met 78 van het arrest Chavez-Vilchez volgt dat de vreemdeling die een op artikel 20 van het VWEU gebaseerd afgeleid verblijfsrecht wenst te verkrijgen gegevens moet overleggen waaruit blijkt dat hij een verblijfsrecht aan dit artikel ontleent. Het is vervolgens aan verweerder om op basis van deze overgelegde gegevens te onderzoeken of er een zodanige afhankelijkheidsrelatie tussen de vreemdeling en zijn kind bestaat, dat bij een weigering om aan hem een verblijfsrecht toe te kennen, het kind gedwongen zou worden het grondgebied van de EU te verlaten. Als aan die voorwaarde is voldaan, heeft de vreemdeling een afgeleid verblijfsrecht.

4.3. Het beleid van verweerder over de uitvoering van het arrest Chavez-Vilchez is neergelegd in paragraaf B10/2.2 van de Vc en luidt als volgt:
een vreemdeling heeft rechtmatig verblijf op grond van artikel 8 onder e, van de Vw als aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

a. (...)

b. (...)

c. de vreemdeling verricht al dan niet gezamenlijk met de andere ouder daadwerkelijke zorgtaken ten behoeve van het minderjarige kind; en

d. tussen de vreemdeling en het kind bestaat een zodanige afhankelijkheidsverhouding dat het kind gedwongen zou zijn het grondgebied van de EU te verlaten als aan de vreemdeling een verblijfsrecht wordt geweigerd.

5. Eiseres stelt zich op het standpunt dat er wel sprake is van een afhankelijkheidsrelatie tussen referent en haar zoals bedoeld in het arrest Chavez-Vilchez en dat de belangen van het kind dienen te prevaleren. Daarnaast stelt eiseres dat verweerder ten onrechte heeft afgezien van het horen in bezwaar, nu het bezwaar niet kennelijk ongegrond is.

6. De rechtbank oordeelt als volgt.

6.1. In het bestreden besluit heeft verweerder geoordeeld dat eiseres in bezwaar heeft aangetoond dat zij zorg- en opvoedingstaken verricht ten behoeve van referent en dat zij dus voldoet aan de voorwaarde onder punt c van paragraaf B10/2.2. van de Vc. In geschil is nog of tussen eiseres en referent een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat dat referent gedwongen zou zijn het grondgebied van de EU te verlaten als aan de vreemdeling een verblijfsrecht wordt geweigerd.

6.2. Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding geen sprake is omdat dit niet uit de overgelegde informatie of bewijsstukken volgt. Ook heeft verweerder afgezien van het horen van eiseres omdat over haar oordeel redelijkerwijs geen twijfel kan bestaan.

6.3. De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de voor de beoordeling relevante feiten en omstandigheden. Ook had verweerder niet mogen afzien van het horen van eiseres in bezwaar. Dit oordeel wordt als volgt gemotiveerd.

6.4. Uit de door eiseres overgelegde informatie (waaronder in het bijzonder een brief van 4 februari 2019 van van Ondersteuning Thuis ASVZ) volgt dat referent een verstandelijke beperking heeft, dat hij gedragsproblemen vertoont en speciaal onderwijs volgt. Verder volgt uit de genoemde brief dat de biologische moeder van referent om gezondheidsredenen niet in staat was om voor referent te zorgen en dat daarom is besloten dat referent vanaf 1 mei 2018 bij zijn vader woont. Ook is aangevoerd dat de vader van referent onregelmatige werktijden heeft. Ter zitting is namens eiseres nader toegelicht dat de vader van referent een eigen bedrijf heeft en zeven dagen per week van 23:00 uur tot en met 06:00 uur werkt als schoonmaker. Eiseres heeft ter zitting verklaard dat zij om die reden op veel momenten alleen voor referent zorgt en dat referent in het algemeen veel begeleiding en hulp nodig heeft.

6.5. Naar het oordeel van de rechtbank had verweerder in de overgelegde informatie aanleiding moeten zien zelf nader onderzoek te verrichten naar de mate waarin referent afhankelijk van eiseres is. In elk geval had zij eiseres moeten horen over de zorg- en opvoedtaken en de mate waarin sprake is van afhankelijkheid. Zonder nader onderzoek kon verweerder niet op voldoende zorgvuldige en gemotiveerde wijze oordelen over de mate waarin referent afhankelijk is van eiseres en welke gevolgen een eventueel gedwongen vertrek van eiseres voor referent heeft.

6.6. Gelet op het voorgaande is het bestreden besluit genomen in strijd met artikel 3:2 en artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

6.7. Omdat verweerder nader onderzoek zal moeten verrichten, eiseres zal moeten horen en gelet op het feit dat de wijze en het moment waarop dit dient te gebeuren door de coronacrisis thans onzeker is, ziet de rechtbank ervan af het onderhavige geschil definitief te beslechten. Het bestreden besluit zal daarom worden vernietigd en verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van deze uitspraak.

6.8. De rechtbank ziet aanleiding verweerder te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.050,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het bijwonen van de zitting, met een waarde per punt van € 525,- en een wegingsfactor 1).

6.9. Ook moet verweerder het door eiseres betaalde griffierecht aan eiseres vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.050,-;
- bepaalt dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht ter hoogte van € 174,- aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T. Boesman, rechter, in aanwezigheid van mr. H.M. Hsu, griffier. Deze uitspraak is gedaan op 20 april 2020. Als gevolg van maatregelen rondom het Coronavirus is deze uitspraak niet uitgesproken op een openbare uitsprakenzitting. Zodra het openbaar uitspreken weer mogelijk is, wordt deze uitspraak alsnog in het openbaar uitgesproken.

De griffier is buiten staat

De rechter is verhinderd te tekenen.

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: **20 APR 2020**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.